

Regeringens proposition

1985/86: 46

om lotterivinstskatten

Prop.
1985/86: 46

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 17 oktober 1985.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Kjell-Olof Feldt

Propositionens huvudsakliga innehåll

Lagen (1928: 376) om skatt på lotterivinster föreslås ändrad dels så att skatten på varulotterier slopas, dels så att gränsen för skattefria penningvinster höjs från 50 till 100 kronor. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1986.

Lag om ändring i lagen (1928: 376) om skatt på lotterivinster

Härmed föreskrivs att 1 § lagen (1928: 376) om skatt på lotterivinster¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Å vinst i svenskt lotteri och å vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer skall, därest vinstens värde överstiger i fråga om vinst i varu- eller tombolalotteri femhundra kronor samt i fråga om annan vinst femtio kronor till staten erläggas en särskild skatt motsvarande, i fråga om vinst å premieobligation tjugo procent och i fråga om annan vinst trettio procent av vinstens värde; dock att å annan vinst än sådan i varu- eller tombolalotteri skatt ej skall erläggas med högre belopp än att därefter av vinsten återstår femtio kronor. Skatt som nu sagts skall icke utgå å vinst vid vadhållning medelst totalisator vid hästtävlingar eller å skänkta vinstföremål i varu- eller tombolalotteri, ej heller å vinst vid bingospel eller vid utlottning av konstverk inom förening, vars enda syfte är att främja intresset för eller eljest stödja den bildande konsten.

Vid beräkning av skattebeloppet skall i vinstens värde inräknas den å vinsten belöpande skatten.

Skatt skall icke utgöras för vinst, som utfallit å lott eller obligation, vilken icke blivit avyttrad, och ej heller för vinst, som ej av vinnaren uttages.

Föreslagen lydelse

1 §

Skatt betalas enligt denna lag till staten för vinst i svenskt lotteri och för vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer.

Skatten utgör tjugo procent av vinstens värde i fråga om vinst på premieobligation och trettio procent av vinstens värde i fråga om annan vinst. Skatt skall dock inte betalas med högre belopp än att av vinsten återstår etthundra kronor.

Skatt skall inte betalas för

1. vinst vid vadhållning genom totalisator vid hästtävlingar,
2. vinst i lotteri, när vinsten inte utgörs av pengar,
3. vinst i sådant spel som avses i lagen (1972: 820) om skatt på spel
4. vinst som uppgår till högst etthundra kronor.

Vid beräkning av skattebeloppet skall i vinstens värde inräknas den skatt som belöper på vinsten.

Skatt skall inte betalas för vinster som utfallit på lotter eller obligationer som inte sålts, eller för vinster som inte tagits ut av vinnaren.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1986.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om lotterier som med stöd av lotterilagen (1982: 1011) kunnat påbörjas före den 1 januari 1986.

¹ Lagen omtryckt 1984: 152.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1984: 152.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 oktober 1985

Närvarande: statsrådet I. Carlsson, ordförande, och statsråden Lundkvist, Feldt, Sigurdsen, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, Bodström, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Thunborg, Wickbom, Johansson

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition om lotterivinstskatten

Enligt lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster utgår skatt på vinster i svenskt lotteri och på vinster vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer. Skattskyldig är den som anordnar lotteriet resp. den som utfärdar premieobligationerna. Riksskatteverket (RSV) är beskattningsmyndighet.

Skatten utgår på vinst i varu- eller tombolalotteri när vinstens värde överstiger 500 kr. och på vinst i annat lotteri när vinstens värde överstiger 50 kr. Skattesatsen är 30% av vinstens värde, utom i fråga om vinst på premieobligationer där skatten är 20%.

När det gäller varulotterier utgår således skatt endast för vinster med värde överstigande 500 kr. Antalet lotterier med sådana vinster uppgår till ca 1000 per år. Till övervägande del är dessa lotterier anordnade av idrottsföreningar.

Regler för anordnande av lotterier finns i lotterilagen (1982:1011). Lotterier som anordnas för allmänheten, och där vinstvärdet är sådant att lotterivinstskatt kan utgå, får, med vissa undantag enligt 17a eller 18 §§ lotterilagen, anordnas endast efter tillstånd. Sådant tillstånd får meddelas för svensk juridisk person som är ideell förening och som bl.a. har till huvudsakligt syfte att främja allmännyttigt ändamål inom landet (11 § lotterilagen). Vinsterna får endast utgöras av varor, varmed jämställs värdebevis och presentkort, men inte av pengar eller värdepapper. Bedrivs lotteriet inom flera län kan dock tillståndsmyndigheten, som i detta fall är lotterinämden, medge att vinst utgörs av värdepapper (12 § lotterilagen). Vinst i form av värdepapper betraktas vid tillämpningen av lagen om skatt på lotterivinster som varuvinst.

Den totala vinstskatt som betalas in för dessa lotterier kan beräknas till ca 17 milj. kr. per år. Resterande inkomster av lotterivinstskatten, beräknade till 1258 milj. kr. för budgetåret 1985/86, betalas in av AB Tipstjänst, Riksgäldskontoret, Svenska Penninglotteriet AB eller av de banker som anordnar vinstsparande.

Det är en förhållandevis ringa del av lotterivinstskatten som kommer från de ca 1000 lotterier som nu har vinster med ett värde över 500 kr.

Genom att slopa skatteplikten för varulotterierna skulle uppnås förenklingar för de idrottsföreningar eller folkrörelser som anordnar lotterier och för RSV. Därtill kommer naturligtvis att varulotteriernas möjligheter att konkurrera om lottköparna förbättras.

Jag föreslår att lotterivinstskatten på varu- och tombolalotterier slopas. Ändringen bör träda i kraft den 1 januari 1986. Jag har i denna fråga samrått med statsrådet Göransson.

Vad jag nu har föreslagit innebär sålunda att lotterivinstskatt fortsättningsvis kommer att tas ut enbart på penningvinster och alltså i huvudsak endast på vinster i statliga lotterier och i bankernas vinstsparande. F.n. gäller, som jag inledningsvis nämnt, att skatt tas ut på vinster överstigande 50 kr. Denna gräns fastställdes år 1966 och har inte ändrats när beloppsgränsen för vinster i övrigt har höjts.

Enligt min mening finns skäl att nu höja gränsen för skattefria penningvinster till 100 kr. Höjningen skall självfallet ses bl.a. mot bakgrund av det försämrade penningvärdet. Den är motiverad också av intresset att inte – i samband med kommande insatshöjningar – i praktiken höja skattetrycket på de spel där vinsterna är beroende av insatsernas storlek. Jag räknar inte med att förändringen skall påverka statens samlade inkomster från berörd spelverksamhet.

Också den nu förordade ändringen bör träda i kraft den 1 januari 1986. Jag har i denna fråga samrått med statsrådet Johansson.

Lagrådets hörande

Med hänsyn till att lagstiftningsåtgärderna är av enkel beskaffenhet anser jag att lagrådets yttrande över lagförslaget inte behöver inhämtas.

Hemställen

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att anta ett inom finansdepartementet upprättat förslag till

lag om ändring i lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster.

Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.